

Tanja is getrouwd met Charly en moeder van Billy en Bobby

#Puppylove

Recentelijk is er een complete nieuwe wereld voor me open gegaan. Ik weet nog dat ik, toen ik voor het eerst moeder werd, een soortgelijke ervaring had. Het begon al tijdens de zwangerschap. Zodra je buikje zichtbaar werd, was er ineens een hele andere interactie met andere vrouwen... moeders. Veelbetekenende blikken, begripvolle knikjes, ja, zelfs warme glimlachen... Ineens was er niets meer te merken van wat men altijd die typische 'vrouwen rivaliteit' noemt. Ik was geen potentiële liefdesrivale meer, ik was toegelaten tot iets wat een soort geheim genootschap leek. Ook na de bevalling zette dit gevoel van verbondenheid zich voort. We hadden tenslotte allemaal datzelfde offer gebracht en die bevalling doorstaan. 'Pijn' had een hele andere definitie gekregen en dat wist je alleen maar als je ook moeder was. Een heerlijk

Want soms werd dat ook gewoon hardop gezegd. Of gebemoei over welk merk melkfles, luier, babyvoeding, etc. "Wat?! Geef jij jouw kind een speen?! Pas maar op, want daar komt-ie heel moeilijk vanaf en krijgt-ie straks een lelijke overbeet van. En dat huilen hoort er wel een beetje bij, hè." Of de passief agressieve commentaren zoals: "Wat vind ik dat toch stoer dat jij altijd gewoon je kinderen in je... ja, wat is het... het lijkt wel je pyjama, haha... naar school brengt. Ik sta liever een half uur eerder op om mezelf een beetje te verzorgen. Echt héél stoer van je." Verder heb je allemaal verschillende afdelingen binnen het Mama-Gilde, of zeg maar gerust de Moeder-Maffia. Van de klaag-moeders tot de no-nonsens-moeders. Van de rechtsdraaiende-Osuiker-moeders tot de snackbar-

aangemeld op wat honden-fora. Ik was nog niet binnen of ik moest me al verantwoorden voor de keuze van het ras. "Een labradoodle? Wéér zo'n modehondje!" "Ja, maar m'n man is allergisch en een labradoodle verhaart niet." Poeh, daar kwam ik nog mee weg. "Zorg wel dat je op puppycursus gaat, hè!" Met direct daar achteraan een discussie over de beste hondentraining. Allemaal wisten ze het beter. Op mijn vraag over voeding ging het helemaal los. Binnen de hondenbaasjes-maffia blijf je ook allemaal kampen te hebben. Met de KVV(rauw vlees)-sekte aan de ene kant en aan de andere de ik-geef-mijn-hond-de-goedkoopsteshit-brokken-want-ik-eet-zelf-ook-elke-dag-patat-club en wat daar allemaal tussen zit. En vlak ook de honden-papa's niet uit. Als je dacht dat geroddel en bekritiseer een vrouwenkwaal was, heb ik nieuws voor je; de mannelijke honden-baasjes zijn zo niet nog het dominantst. Je begrijpt dat ik al niet meer durfde aan te geven dat ik liefst een doodle wilde met fleec vacht in rood, bruin of karamel, want dan werd je bijkans uitgemaakt voor racist. Eindeloze discussies over halsband versus tuigje, straffen of belonen, wel of geen bench. Foto's van pasgetrimde honden werden ongeremd bekritiseerd. Te lang, te kort, te veel poedel-model... Je zou het toch niet in je hoofd halen om dat bij een foto van een pas geknipt kind te doen. Natuurlijk zijn er ook heel veel lieve, welgemeende adviezen en heb ik van die fora en fb-groepen ook veel bruikbare info kunnen halen. Maar beste dames en heren producenten, laten we hier eens een tv-serie van maken, want echt, 'de Luizenmoeder' is er niks bij. ●

Geroddel en bekritiseer een vrouwenkwaal? Vlak de honden-papa's niet uit

gevoel van ergens bijhoren, support. Toch zat er ook een keerzijde aan dit 'Mama-Gilde'. Al die (ongevraagde) adviezen konden zomaar omslaan in keiharde kritiek. Iedere moeder had haar eigen weg naar Rome gevonden, maar leek ervan overtuigd dat dat de enige juiste was. De afkeurende blikken wanneer jouw kind zich in de supermarkt gillend tegen de grond smeed, omdat het geen snoep mocht. Waar waren nu die begripvolle knikjes? Je hoorde ze denken: 'Dat had ik toch anders aangepakt'. Als je mazzel had...

moeders. En van de ik-bak-elke-dag-zoete-broodjes-thuisblijfmoeders tot de o-ja-ik-had-ook-nog-een-kind-carriëretijgerinnen. En alles wat daartussen zit. Hoewel moeders elkaar enorm kunnen steunen, is het af en toe ook echt doorbijten geblazen. Inmiddels weet ik dat de Mama-Maffia slechts een stage was voor wat er nog ging komen... Sinds kort ben ik 'moeder' geworden van een schattige pup. In de aanloop naar deze 'bevalling' had ik me, op advies van een andere 'honden-mama'

Tanja

www.demamamatch.nl

Vlogkanaal You Tube: Tanja Jess

www.facebook.com/tanjajess